

YER ÇEKİMİ

Üstün BOL, 31 Kasım 2023

<https://www.hertaraf.com/koseyazisi-ustun-bol-yer-cekimi-3954>

Hamdolsun yer çekimi kesintisiz devam ediyor!

Yoksa bu dünyanın yükünü nasıl kaldırabilir insan.

Öncesinin ne kadarı kayıp bilmiyorum ama 2003'ten bu yana yazdıklarımı biriktirmişim. Üşenmedim Filistin için yazdıklarımı saydım.

Ayrı ayrı tarihlerde tam 12 yazı, her biri İsrail'in katliamlarından sonra yazılmış 12 yazı.

Bu yazılar bir haftadan fazla süren katliamlara ilişkin yazılar.

İsrail'in gününbirlik işlediği cinayetler, zulümler, barbarlıklar değil.

Terör devleti 1,5 yılda bir, büyük katliamlar yapmış Filistin'de.

Beylik sözlerimiz var hepimizin.

Beylik tabancalarımız gibi.

Topluca katliamlar yapıldığında çekip saydırıyoruz takır takır.

İster klavye başında ister kamera karşısında.

İnsanlar öldürülürken gazı alınması gereken canlılarımız hepimiz.

İşte şimdi tam da çarşaf çarşaf boykot listeleri yayınlama zamanı.
Birkaç ay sonra önlerinde kuyruk oluşturacağımız markaları boykot ediyoruz.
Boykot sözü prim kazandırır hem, kimi kurumlarımıza.

Sadece boykot değil, miting de yapalım partilerimiz ve kutsal derneklerimiz adına.
Herkes bizim bayrağımızı sallayacaksa öteki dernekleri de davet edebiliriz.
Bu da getirisi yüksek bir yatırımdır sahip olduğumuz ve kaybetmekten korktuğumuz
şeyler adına.
Binlerce kişinin ölmüş olması boykot edilmesi, miting yapılması gereken bir şeydir.
Teker teker ölümler ne ki toplu ölümlerin yanında.
Rahatladık, gazımız alındı, selfiler çekildi bayraklarla alanlarda.
Hatıra kalsın çocuklara dediğimiz ne varsa yapıldı iç huzuruyla.
Şimdi bütün beylik tabancalarımızı sokabiliriz kılıflarına.
Haberdır monşer, haber!
Bütün toplu ölümler bir haberdır sonuçta.

Herkes biliyor geminin su aldığı
Herkes biliyor kaptanın yalan söylediğini
Herkeste bu buruk duygular
Sanki babaları ya da köpekleri ölmüş gibi'
(<https://www.youtube.com/watch?v= axf6ckSn58>)

Herkes biliyor zarlının hileli olduğunu.
Alanlardayız paramparça!
Üçer-beşer kişilik guruplar halinde.
İçimiz yanıyor ama değiliz hiçbirimiz ölecek yaşta.
Anlamli bulduğumuz her şey 'a' ile başlıyor.
Sevdiğimiz kızın adı da alfabe de anarşi de aşk da.
Ama başlayamıyoruz hiçbir şeye başlamamız gerektiği anda.

İngiliz şair Thomas ELİOT'un ilk okuyuşta beni çarpan sözleri var aklımda.

'Hep yanı başında yürüyüp duran o üçüncü de kim?
Saydığımda bir sen varsın bir de ben birlikte
Ama ağaran yola doğru ne zaman baksam
Bir başkası var yanı başında hep yürüyen
Kahverengi bir abaya sarınmış süzülüyor, başı örtük
Erkek mi kadın mı, bilmiyorum
Ama kim o senin öte yanında?'

Hangi kitabında okuduğumu not almamışım ama 'Melek Tarifi' yazmışım günlüğümün notları arasına.

Her Filistinli bugün tam da bu zamanlarda öte yanında süzülen bir melek görüyor olmalı. Yer çekimini sevimli kılacak tek şey yanı başlarında yürüyüp duran o üçüncüden başka ne olabilir ki?

HANZALANIN YÜZÜ

Naci El Ali, Mossad tarafından 1987 Ağustos'unda şehit edildi.

Şehit edildi ama dünyanın bütün Filistinlilerine, dünyanın bütün İsraililerine karşı direnmeye yetecek, yenilmez bir kahraman bıraktı: HANZALA!

Hepimizin on yaşındaki oğlu o.

Hiç büyümeyen, küskün ve kırgın arkadaşlarına.

Rachel Corrie ise 2003 Mart'ında İsrail askerlerince, Gazze'nin güneyinde Refah'ta karşısında durduğu bir buldozer tarafından ezilerek öldürüldü.

Ölüm haberini televizyonda izledikten sonra aklıma gelen ilk soru, 'Ben de bir başkası için aynısını yapabilir miyim' oldu.

Mesela Güney Afrika'da, Kolombiya'da, Meksika'da, İrlanda'da, İskoçya'da sömürgecilere karşı ben de canımı ortaya koyabilir miyim hiç tanımadığım insanlar adına?

Hemen ardından da şu geldi: 'Müslüman olmayanlar cennete gidebilir mi?'

Böyle bir fedakarlıktan, böyle bir vazgeçişten sonra bu sorunun aklıma gelmiş olması o anı hatırladıkça hala utandırıyor beni.

Rachel Corrie'nin her ölüm yıldönümünde, Filistin'e her İsrail saldırısında bu utanç yeniden arar bulur benliğimi.

Rachel'in ölümünün üzerinden yıllar geçmişti.

2010 yılında içimi kemiren bu utancı temizleyebilmek için Rachel'in anne babasına bir mektup yazdım. <https://ustunbol.blogspot.com/2010/03/sevgili-cindy-ve-sevgili-craig.html> E-mail adreslerini bulup Cindy ve Craig'e gönderdim.

Günler sonra e-postanın iletilmediği mesajı geldiğinde ise yaşadığım büyük bir hayal kırıklığıydı.

Ve sonra dedim ki, Allah hiçbir şeyi zayi etmez. Bu mektup ulaşacak onlara.

Bu dünyada veya ötekinde.

Bugüne kadar Hanzala ile Rachel'i hiç ayrı düşünemedim.

Ne zaman birini ansam hemen diğerinin fotoğrafı canlandı gözümde.

Hem de yukarıdaki fotoğrafları.

Bize sırtını dönen Hanzala'nın yanında bize gülümseyen hemen hemen aynı yaşlardaki Rachel'in fotoğrafı.

Tesadüfe inanmam, hiç tesadüf görmedim ben!

Hanzala'ya sırtını döndüren Naci El Ali bizi cezalandırmak istemişti.

Allah ise Rachel'in bize dönük, gülümseyen yüzü ile gösterdi Hanzala'nın yüzünü hepimize!

Hanzala tek bir yüzden ibaret olsaydı Rachel ile birlikte ölmüş olurdu.

Naci el Ali kahramanının ölümsüz olmasını istemişti.

O yüzden bir yüz çizmedi ona.

Allah ise Naci El Ali'nin muradı yerine gelsin diye her seferinde yeni yüzler halketti Hanzala için.

Önceki gün Ahmet Yasin'in yüzünde görebilirdiniz Hanzala'yı.

Dün Rachel Corrie'nin yüzünde göründü bize.

Bugün konuşsa da içimiz ferahlasa dediğimiz Ebu Ubeyde'nin gözlerinde.